

ASTRO-THEO-LOGIE
(Astrologie a Bůh)
9. seminář ing. J. Popelky

STRUKTURY VE ZVĚROKRUHU (pokračování)

Vysvětlení zbývajících dvou čtveřic:

2. čtveřice – MOUDROST + 3. čtveřice – VŮLE

(Dům techniky Ostrava-Mar.Hory 5.6.2004)

Posledně jsme skončili u výkladu první čtveřice (Láska) a abych navázal na to, co jsme posledně probírali, budeme pokračovat výkladem zbývajících dvou čtveřic.

V minulém semináři jsem se také zmínil o tom, že ve zvěrokruhu existuje dvanáct duchovních principů a existují zde čtyři trojice (které jsme si popsali) a tři čtveřice.

Popsali jsme si první čtveřici a řekli jsme si, že Láska je jedna, ale má čtyři podoby. Dále jsme si řekli, že to samé můžete aplikovat na Moudrost a na Vůli. Zjistil jsem, že lidé nechápali, jak to aplikovat na Moudrost a na Vůli, to znamená, že mi nezbývá nic jiného, než to zde znovu popsat.

Můžu vám říct, že jak si to postupně všechno promýšlím, tak astrologie, jak je dnes prezentována, je totálně o ničem a kdo se dnes věnuje té běžné astrologii, tak to je jenom ztráta času, to vám říkám na rovinu.

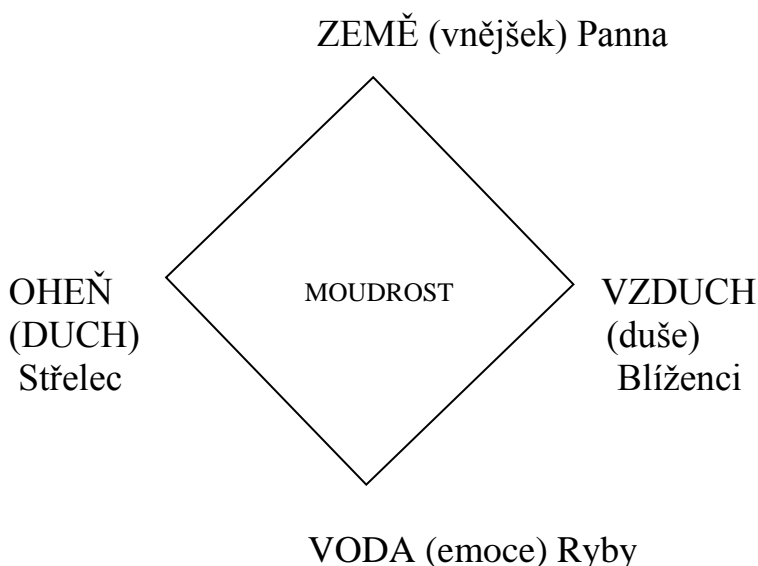
Připomenu to, co jsem již zde říkal: Jakékoliv fungování, ať je to fungování lidského jednotlivce, či společnosti, rodiny nebo něj. partnerského páru, tak vždycky toto fungování je odvislé od toho, jaký si dáte cíl, jaký máte smysl. Problém je v jedné věci, že většina lidí totiž funguje tak, aniž by si plně uvědomovala nějaký smysl toho konání, tak to prostě je.

Ten, kdo se už trošičku vyzná v životě, tak nakonec, kdyby pozoroval, jak lidi fungují, tak by zjistil, že veškeré fungování je jenom s ohledem na hmotu. Ale budme upřímní, hmota je pomíjivá a to znamená, že většina lidí funguje z pozice pomíjejícínosti. Říkám to proto, protože jestliže člověk se začne zabývat nějakou naukou včetně astrologie, tak by si měl vždycky uvědomit, k čemu ta nauka slouží, zda slouží k tomu, abychom poznali věčné, nebo abychom poznali pomíjivé? To znamená, že pokud někdo dělá tzv. astrologii, která v podstatě jenom více méně popisuje nějaké vnější projevy a vnější hmotné skutečnosti, tak to je velice pomíjivá astrologie. Takže pokud se někdo začne zabývat nějakou naukou, tak by si měl dát (pokud je upřímný sám k sobě) za cíl, aby to byla nauka, která ho přivede k něčemu věčnému, nepomíjivému. Protože pokud někdo pozná to, co je věčné a nepomíjivé, tak v konečném důsledku se tento člověk sám stane nepomíjivým a věčným. Tolik na úvod.

Budeme pokračovat dále:

2. čtveřice – MOUDROST:

Je to stejná situace, jako když jsme popisovali Lásku. Ve zvěrokruhu máme další čtveřici, která se týká Moudrosti. A my víme, že máme ohnivou Moudrost, zemskou Moudrost, vzdušnou Moudrost a vodní Moudrost:

Ohnivou (duchovní) Moudrost představuje Střelec.

Zemskou (vnější) Moudrost představuje Panna.

Vzdušnou (duševní) Moudrost představují Blíženci.

Vodní (emoční) Moudrost představují Ryby.

Možná, že když používám takové názvosloví, vám to připadá vzdálené, ale mějte pořád na paměti, že hovořím o něčem, co se týká bezprostředně vás samotných. To všechno vy obsahujete. Když v budoucnu uslyšíte slovo Moudrost, tak si nemyslete, že to je jenom jedna skutečnost. Moudrost má čtyři podoby a my si vysvětlíme, jaké.

1. Duchovní (ohnivá) Moudrost:

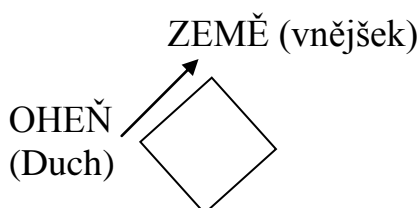
Mám zde na mysli to, co ve zvěrokruhu představuje znamení Střelce. Jestli si vzpomenete na 8.seminář, tak tam jsme definovali, co je to Lásky, Moudrost a Vůle. Jen krátce zopakují: Duchovní Moudrost je inteligence, která rozumí a chápe Lásku. To je velice důležitá definice. To znamená, že je to inteligence, která ví, jak naplnit Lásku a jak Ji ještě zvětšit. Duchovní Moudrost ví, jakým způsobem se má naplnit to, po čem touží Lásky. To znamená, že moudrý člověk ví, co je v souladu s Láskou a co jde proti Lásky. A samozřejmě, že zdrojem

veškeré Moudrosti je boží Duch. Upřesním: Zdrojem veškeré Moudrosti je boží Duch a tento Duch je přímo touto Moudrostí.

Pokud chcete být duchovně moudří, to by mohl být také proces, který by mohl trvat miliony a miliony let, ale pokud chcete být duchovně moudří, tak objevte svého božského Ducha, který je přímo ve vás, ztotožněte se s Ním a automaticky Jeho Moudrost se stává i vaší Moudrostí. Proces, ve kterém se stáváte moudřejší a moudřejší, nemusí být proces, který trvá miliony let, ale stačí, když objevíte svého vlastního Ducha, ztotožníte se s Ním a automaticky Jeho Moudrost (a Ta je přebrovská, nekonečná) vám bude hned k dispozici.

2. Zevní (vnější) Moudrost:

Tato zevní (vnější) Moudrost ve zvěrokruhu odpovídá znamení Panny. Jestliže nějaká bytost dosáhne stavu duchovní Moudrosti, to znamená, že ví, co je to Štěstí - Láska (a minule jsem říkal, že Láska a Štěstí je jedno a to samé) a jak lze Štěstí (Lásku) dosáhnout, tak automaticky takováto bytost se snaží toto poznání předat jiným bytostem. Určitě to sami znáte z vlastní zkušenosti, když někdy do vás vstoupí obrovský pocit štěstí, a tedy pokud jste zažili tento obrovský pocit štěstí, tak je ve vás automaticky potřeba se o toto štěstí s někým podělit. Štěstí má takovou automatickou vlastnost, že nechce být prožíváno jenom někým, ale štěstí chce být prožíváno co nejvíc s ostatními lidmi (bytostmi), to je samotná povaha štěstí. Ale protože duchovní Moudrost sídlí v tom nejhlubším nitru (a myslím, že to zde nemusím zdůrazňovat, že když jsme se bavili o Duchu, tak jsme si říkali, že to je to nejhlubší, co v člověku je. Větší hloubka už neexistuje) a pokud chce někdo tuto Moudrost někomu předat, nemá jinou možnost, než tuto Moudrost vyzařovat směrem ven. Duch, pokud chce působit, tak může působit pouze směrem ven a právě proto jsem vám neustále kreslil tento čtvereček, kdy oheň je Duch a země je vnějšek, nebo-li směr ven, takže Duch může působit pouze tímto směrem (k zemi):

A stejně, jako tomu bylo, když jsme hovořili o čtyřech podobách Lásky, tak i zde musíte pro vyzařování duchovní Moudrosti směrem ven mít určitý vnější nástroj. To znamená, že Duch, pokud chce vyzařovat své obsahy (necht' je to Láska, Moudrost či Vůle), tak proto vyzařování směrem ven musí mít určitý nástroj, skrze který je tato Energie vyzařována směrem ven. V našem případě je to nějaké fyzické tělo a speciálně nástroj, který má sloužit k vyvádění duchovní Moudrosti směrem ven, je fyzický mozek. Abychom to ještě lépe pochopili, všimněte si jedné věci: Když říkám, že Duch, aby mohl navenek projevit svoji Moudrost, potřebuje nějaký zevní nástroj, tak máte vynikající příklad: Vezměte

si malé dítě a dospělého člověka. Jak v malém dítěti, tak v dospělém člověku je tentýž Duch. Od vašeho zrození až po vaši smrt Duch, který ve vás sídlí (ve vašem nitru), je dokonalý, vševědoucí, všelaskavý a všemocný. Duch nemá na sobě co zdokonalovat. Všimněte si, že tento dokonalý a moudrý Duch sídlí už v malém dítěti, ale proč se malé dítě nechová moudře a neumí projevit nějakou Moudrost? Protože Duch, který sídlí v tomto malém dítěti, ještě nemá vhodný nástroj, aby tuto Moudrost mohl vyvádět směrem ven. To znamená, že dokud mozek tohoto dítěte nedosáhne určité zralosti, nemůže Duch své duši (mysli) sdělovat plně svoji Moudrost. To, že v každém člověku sídlí Duch, který je neskonalé moudrý, je jasné, ale pokud tento Duch chce tuto Moudrost vyzářit (projevit) směrem ven, tak k tomu potřebuje vhodný nástroj (v našem případě je to mozek) a dítě, pokud ještě nemá dostatečně vyvinutý mozek, tak jeho Duch nemůže plně Moudrost projevit navenek.

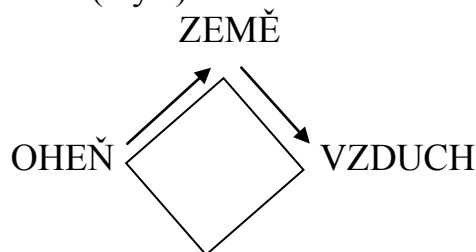
Já taky, když jsem minulý týden vypadl z tramvaje a spadl jsem na hlavu, která mně celý týden bolela, tak ta Moudrost se ze mě těžce tahala.

To ale taky může někoho mást, když si řekne, že Duch je všelaskavý, všemoudrý, všemocný, tak proč Duch neprojevuje tu svoji Lásku, Moudrost, Vůli pořád? Proč to nevidíme kolem sebe? Pokud to chceme vidět kolem sebe (ve vnějším světě), tak samozřejmě Duch to nemůže dělat přímo (z Ducha), protože Duch existuje a žije pouze v duchovním světě (říši) a když bychom se nyní podívali do duchovní říše, tak tam ta Moudrost, Lásku Vůli, to všechno tam je! Ale pokud to chceme projevit navenek, tak ten Duch si musí stvořit příslušný vnější nástroj. Bez toho vnějšího nástroje nemá Duch šanci to projevit směrem ven. A zde se dostáváme opět k důležitému momentu: Pokud někdo zešílí a začne nástroj (v tomto případě fyzický mozek, který má sloužit k vyvádění duchovní Moudrosti směrem ven a to je funkce fyzického mozku) považovat přímo za zdroj této Moudrosti, takže pokud se někdo zblázní a tedy přestane chápat, že mozek slouží k tomu, aby Duch měl možnost tuto Moudrost projevovat navenek, tak ten dotyčný si bude myslet, že přímo ten mozek je zdroj té Moudrosti a to je zásadní omyl. Mozek není zdrojem duchovní Moudrosti, nýbrž pouze nástroj, který má Duch používat k tomu, aby mohl zjevovat směrem ven svou Moudrost. Pokud nějaká bytost zůstává v tomto stavu, začne okamžitě chápat a spatřovat, že vše, co existuje ve vnějším stvoření, je jenom vyobrazením Moudrosti Ducha (Boha). Pokud je bytost v tom správném postoji, že chápe, že fyzický mozek je jenom nástroj, který má sloužit k tomu, aby Duch mohl projevovat směrem ven svoji Moudrost, tak taková bytost automaticky začne chápat a vnímat, že vše, co vidíme kolem sebe ve vnějším stvoření (a ve fyzickém vesmíru), je jenom vyobrazením Moudrosti z Ducha (Boha). Ale pokud někdo z mozku jako nástroje duchovní Moudrosti udělá to, že mozek považuje přímo za zdroj této Moudrosti (a to je případ většiny lidí), tak to znamená, že se dostal přesně do opozice vůči Moudrosti, to znamená, že zešílel. Uvědomte si, že žijete ve světě šilenců. A právě pokud někdo učiní, že považuje mozek za zdroj Moudrosti, stane se z něho bezbřehý materialista a bezduchý

vědátor čili intelektuál a takový člověk nikdy nemůže vidět a chápat, že vše, co existuje ve vnějším stvoření, pouze vyobrazuje a je důsledkem Moudrosti Ducha (Boha). A současně je jasné, že takový člověk nemůže být v životě šťastný, protože neví, co je Štěstí (Láska) a nejenom že neví, co je to Štěstí (Láska), ale tím pádem ani neví, kde má toto štěstí nalézt. Takový člověk ho bude hledat všude možně, jenom ne tam, kde lze toto Štěstí nalézt. Jestliže si člověk začne myslet, že tento nástroj (mozek) je přímo zdrojem Moudrosti (Inteligence), začne považovat vnějšek (hmotu) za to nejdůležitější. Takový člověk začne bádat a se vrtat pouze ve vnějškovostech a ve hmotě. A kdyby pochopil perfektně složení atomu i vesmíru, nikdy nebude znát podstatu Života, nikdy nebude vědět, Kdo stvořil atom i vesmír a za jakým účelem. Více méně jsem nyní jen jinými slovy říkal to samé, co jsem říkal o zevní Lásce. Každý fyzický organismus (lidské tělo) není nic jiného než nástroj k tomu, aby Bůh (Duch) nebo Božský Duch v člověku mohl navenek projevit svoji Lásku. Pokud člověk zůstává v této pozici, tak je vše v pořádku. Ale pokud to člověk pochopí špatně, tak místo toho, aby svým tělem projevoval Lásku směrem ven, tak se zamiluje do svého těla (nástroje), tak v podstatě takový člověk v sobě tuto Lásku zablokuje a stává se nešťastným. A to samé je u Moudrosti. Fyzický mozek je pouze nástroj k tomu, aby Božský Duch v člověku mohl navenek projevovat svoji Moudrost. A jestliže někdo si myslí, že přímo mozek je zdroj Moudrosti, tak tím se zbláznil a stává se přesně opačný vůči Moudrosti, to znamená, že zešílel. A důsledkem toho je, že takový člověk začne považovat hmotu za to nejdůležitější a začne se vrtat a snaží se dosáhnout poznání, které rozumí jenom hmotě.

3. Duševní Moudrost:

Stejně tak, když jsem hovořil o duševní Lásce, je to i s duševní Moudrostí. Když hovoříme o duševní Moudrosti, tak mám na mysli to, co se v astrologii jmenuje Blíženci. Božský Duch by nikdy nevyzařoval svoji duchovní Moudrost směrem ven, kdyby neexistoval někdo, kdo tuto Moudrost zachycuje a zrcadlí. Jinými slovy: Duch – Bůh – Život by svou Moudrost nevyzařoval směrem ven, kdyby Ji nemohl s někým sdílet. A ten dotyčný, s kým Božský Duch chce sdílet svoji Moudrost, je duše (mysl).

Je to smutné, že málokterý člověk ví, že duše je to samé, co mysl. Takže opět vidíme, že Duch je podmíněn existencí duše. Abychom si to mohli lépe představit, tak si opět vzpomeneme na promítačku a plátno. Představte si, že existuje Tvůrce nějakého filmu, který chce tímto filmem vyjádřit nějakou

Moudrost. Duchovní skutečnost je taková (aby nám to bylo jasné), že Tvůrce tohoto filmu (mám na mysli filmu Života) je nějaká božská Idea. Tento Tvůrce filmu potřebuje nějaký vnější nástroj, jak již bylo řečeno, aby mohl tuto svou Moudrost vyzářit směrem ven. Tímto nástrojem je v tomto případě promítačka. Když to vztáhneme na člověka, tak je to mozek. Ovšem, kdyby neexistovalo plátno v kině, tak film a tím pádem i Moudrost, která je v tomto filmu obsažena, by se neměla kde zobrazit. Dovedete si představit, že nějaký Tvůrce, který v sobě obsahuje Moudrost a chce se o tuto Moudrost podělit, tak si „udělá promítačku“ (zhotoví si něj. vnější nástroj), pomocí které tuto svoji Moudrost může vyzařovat směrem ven a teď by tam nebylo plátno, kde by se ten film mohl zobrazit, tak k čemu by to bylo? K ničemu. Takže Tvůrce by nemohl být Tvůrcem. Jaký by to byl Tvůrce, který by něco stvořil, ale nikdo by nic nemohl vidět? To je nesmysl. A kdyby i tento film stvořil a vyzářil ho směrem ven skrze promítačku či jiný nástroj, bez plátna by tento film nikdo nemohl vidět. Ani On, ani nikdo jiný. To znamená, jakoby nestvořil nic a tím by takovýto Tvůrce popřel svou pozici, že je Tvůrce, to znamená, že jakoby Tvůrce vůbec neexistoval. Jenomže je naprosto nemyslitelné, že by Bůh, který je navýsost tvůrčí Element, neexistoval, to je nesmysl. Bůh je navýsost tvůrčí Duch a tvůrčí Duch nemůže existovat bez toho, že by tvořil, to nejde. Všechno můžete popřít, ale nemůžete popřít tvořivost božího Ducha. To je nesmysl. Jinými slovy jsem vás chtěl dovést k tomu, že **plátno, které v tomto případě symbolizuje lidskou mysl (duši), je stejně tak důležité, jako Tvůrce filmu (Božský Duch).**

To je velice důležité poznání.

Znovu se vrátím zpět: Proto jsem vám říkal, jestli si vzpomínáte, a říkám to mnohými slovy, že právě v těch astrologických schématech, které vidíte ve zvěrokruhu, tyto pravdy jsou dány opravdu velice jednoduchým způsobem. Když říkám, že oheň symbolizuje Ducha a vzduch symbolizuje duši, proto ve zvěrokruhu vždycky ohnivě znamení je naproti vzdušnému znamení a říkal jsem, že to, co leží ve zvěrokruhu naproti sobě (na stejné úhlopříčce), to jsou dvě skutečnosti, které se vzájemně podmiňují, jinými slovy: jedna nemůže existovat bez druhé. Když vidíte, že oheň je naproti vzduchu, tak to pro vás znamená toto poznání: Duch nemůže existovat bez duše a duše nemůže existovat bez Ducha. To nejde. A vysvětlil jsem vám to na příkladu toho kina: Když něj. režisér napíše něj. scénář a v tomto scénáři chce někomu sdělit obrovskou moudrost, dokonce bude mít k dispozici promítací přístroj, aby mohl tuto moudrost vyzařovat směrem ven (zviditelnit ji), ale pokud nebude plátno, kde se film zachytí, tak nikdo tu moudrost neuvidí, takže tvůrce (scénárista) by si dal zbytečnou práci, takže jako kdyby neexistoval. A jestliže chápete, že to plátno symbolizuje lidskou mysl (duši), tak docházíme k tomu, že ta existence duše je pro Boha (Ducha) naprosto nezbytná.

Božský Duch je Moudrost sama. Větší Moudrost už nemůže být. Ale když duše přijímá a zrcadlí Moudrost Ducha, tak tuto Moudrost nepřijímá najednou celou, protože jsme si říkali, že proces externalizace (kdy vyzařujete směrem

ven) souvisí s rozčleňováním. Když jsme se bavili v 5.semináři o živlu země, tak jsem si říkali, že externalizace (vyzařování směrem ven) je to samé jako rozčleňování. Takže duše vidí, že její chápání Moudrosti není úplné. Proto chápe, že Duch jí může svou Moudrost předávat do nekonečna, protože Bůh (Duch) je nejenom Moudrostí, ale On je nekonečnou Moudrostí. Takže každá duše, když přijímá a když zrcadlí Moudrost, která je vyzařována z jejího Ducha k ní, tak chápe, že to je jenom část Moudrosti, kterou jí její Duch předává a že její Duch jí tuto Moudrost může předávat do nekonečna. To je obrovský důležitý duchovní moment. Přívrženci nějakých východních duchovních směrů si myslí a propagují ideu, že když se člověk rozpustí v Bohu a splyne s Bohem, tak „padla“. Ale tak to není. Ta šichta nikdy nebude končit. Protože lidská duše (naše mysl) do nekonečna má možnost od Boha (božského Ducha v nás) neustále přijímat, pořád se můžeme učit. A i když si budeme myslet, že už známe všechno, že už známe stvoření do posledního atomu, že známe všechny hvězdy a planety, které jsou, tak se budeme divit, protože Bůh nás stále bude překvapovat něčím novým. Bůh (Duch) je opravdu nekonečná Moudrost, takže lidská duše má neustále možnost od Boha přijímat čím dál více Moudrosti. A to je velice důležitý moment, protože jaký je z toho závěr? Naše duše jsou nesmrtelné – věčné. Je vám to jasné?

Otázka posluchače: Já jsem o tom uvažoval, že když je ten obrázek, jak od ohně směřuje šipka k zemi a když se hovoří, že mozek je nástroj, tak jsem to pochopil tak, že bez mozku nebude ani mysl.

Odpověď J.P.: Vzduch je co? Duše (mysl).

Pokrač. dotazu: Může existovat duše (mysl) bez mozku?

Odpověď J.P.: Samozřejmě. Myslíš si, že když zemřeš a přijdeš o svůj mozek, že nebudeš myslet?

Pokrač. dotazu: Já jsem si myslel, že zůstane jen ten můj individuální duch, ten přežívá, ne? Já si mysl představuji jako nějaký soubor myšlenek a když zemřu, tak ten mozek zemře taky, ne?

Odpověď J.P.: Vysvětlím ti to. O co se zde jedná? Narážíme na to, že Duch je přímo Moudrost sama. Duch se nemá co učit, On je veškerá Láska, Moudrost a Vůle (Moc). A ten dotyčný, který překypuje poznáním, který překypuje Láskou, automaticky má potřebu a jestliže ty máš něčeho moc a cítíš, že to ovoce, které máš, je sladké, tak automaticky máš potřebu to někomu dát, aby to ochutnal, co máš. Takže Bůh (Duch) se potřebuje o všechno, co má, podělit a ten dotyčný, je duše. Je to jasné? Duše je ten partner pro Boha, s kterým On sdílí to, co On obsahuje. On (Duch) to má a duše to nemá. A Duch to chce dát duši. Ale protože Duch, aby dal své duši, tak to musí vyzářit směrem ven a té duši to dát. A jedná se zde o to: Nenech se ovlivnit tím, situace je taková, že tvoje duše momentálně se nachází, když říkáme země, to je moment, který si neuvědomují ani astrologové, protože když hovoříme o zemi, všimli jste si, že neříkám, že živel země symbolizuje hmotu? Já říkám, že živel země je proces externalizace

nebo-li působit směrem ven. Situace je taková, že tvoje duše je momentálně na zemi a země má specifickou kvalitu hmoty a co to je to prostředí, ve kterém se nyní nacházíš? Z vnějšku ti něco vstupuje do tvé mysli. Rozumíš mi? Ty, když se nacházíš v tomto prostředí a proč se tady nacházíš? Díky tomu, že máš na sobě toto tělo (tvoje duše má na sobě toto tělo), můžeš z vnějšku přijímat nějaké informace, které budou vstupovat do tvé mysli. A když zemřeš, toto zmizne, ale ve tvé mysli všechny tyto poznatky zůstávají. A co se stane? Všechny tyto poznatky, které vstoupily do tvé duše (mysli), když si měl na sobě toto tělo, ti zůstanou a ty se ocitáš v jiném prostředí (v jiném světě), kde také budeš mít tělo, tam také budou domy, stromy, moře, řeky atd., akorát kvalita té země bude jiná. Takže po smrti zase budeš dostávat informace skrze tělo, které budeš mít k dispozici na tom jiném světě. A zase tam musí být ten proces, že Duch začne ze Sebe něco vyzařovat a začne to vstupovat do tvé mysli. Je ještě něco nejasné? Pokrač. dotazu: Budu ještě o tom přemýšlet. Takže ten můj individuální duch je nesmrtelný, nezávislý na tom, jestli zrovna tento mozek žije nebo nežije.

Odpověď J.P.: Tvůj Duch je kousek toho hlavního Boha. Mnoho lidí, kteří prodělali klinickou smrt, říkalo, že když zemřeli, tak se nacházeli v tunelu, naproti nim šlo Světlo a oni, když viděli to Světlo, tak hned věděli, že jsou v přítomnosti Boží. Ale dovedete si představit, že v dané vteřině na zeměkouli umírá tisíce a tisíce lidí a v té dané vteřině k tisícům lidí přichází Bůh. A to přece nejde, aby tento jeden Bůh byl současně u tisíců lidí. A přitom to je pravda, protože když zemře jeden člověk, tak k němu vyzáří tento paprsek. Když zemře druhý člověk, tak zase další paprsek a protože Bůh ze Sebe vyzařuje tyto paprsky, tak každý paprsek Boha je určen pro toho jednoho člověka. Je to jasné? Proto každý člověk má svého individuálního Boha. A všichni tito individuální Bohové pramení z toho jednoho hlavního Boha. Proto se zde pořád bavíme o Univerzální Kristu a individuálním Kristu. Když si vezmeš Nový zákon: Všimni si, když se tam dočteš, proč přišel Kristus k nám na zem, tak On nepřišel spasit tvého Ducha, tvůj Duch je přímo Božský, jak můžeš spasit Boha v sobě? Bůh žádné spasení nepotřebuje, protože Bůh v tobě je přímo spasení. Ale On přišel spasit tvoji duši. Tam se jedná o to, že kdo přijme Moje Slovo, tak jeho duše se stane nesmrtelná. Takže tady se jedná, né abys měl nesmrtelného Ducha, protože tvůj Duch je nesmrtelnost sama, ale jedná se o to, aby na této nesmrtelnosti tvého Ducha měla podíl i tvá duše. To je ten problém, že svým způsobem jestliže tvoje duše ztratí spojení se svým Duchem, tak se může stát smrtelnou. Ještě jinak: Až zemřeš, samozřejmě v tvé duši (mysli) zůstanou všechny informace, které jsi zde získal a právě to je ten největší šok po smrti lidí, že ty, když zemřeš, tak najednou si začneš vybavovat svůj život úplně do puntíku; to, co si teď ze svého života nepamatuješ, co jsi dělal před 13 lety v tuto dobu, tak tvoje duše to přesně ví. A až opustíš toto tělo, tak přicházíš do jiného světa, kde budeš mít taky tělo, né z takové hrubé hmoty jako zde, bude to už nějaká jemnější hmota, za předpokladu, žes už něco pochopil zde v tomto životě a to jemnější tělo taky bude mít mozek, jakékoliv tělo v jakémkoliv světě

od toho nejhrubějšího až po ten nejjemnější musí mít nástroj, kterým Moudrost Ducha bude vyváděna směrem ven. Nepředstavujte si pod živlem země jenom hmotu. Každý Duch musí vystoupit směrem ven, jinak by žádné stvoření nemohlo existovat, kdyby Duch zůstal v sobě, tak je jenom Bůh a nic jiného. Jestliže Bůh chce tvořit, tak musí vystoupit směrem ven a toto vnější prostředí může být od té nejhrubější hmoty, která je zde na této planetě až po nejjemnější hmoty (duchovní hmoty), ale i ta duchovní hmota, tvoje duchovní tělo bude mít nástroj – nějaký duchovní mozek, kterým budeš mít možnost Moudrost vyzařovat směrem ven.

Budu pokračovat dále: Takže vidíme, že plátno (duše) je stejně tak důležité, jako Tvůrce filmu – Duch (Bůh). Říkal jsem, že když duše přijímá a zrcadlí Moudrost Ducha a tuto Moudrost nepřijímá najednou celou, protože proces externalizace, jak jsme si řekli, souvisí s rozčleňováním. Takže duše vidí, že její chápání Moudrosti není úplné. Proto chápe, že Duch jí může svoji Moudrost předávat do nekonečna.

Rovněž duše nemusí plně chápat Moudrost, která do ní vstoupila z jejího Ducha a proto má potřebu se Ducha (Boha) dotazovat, aby určitou Moudrost lépe chápala. Když Duch ze Sebe vyzáří Moudrost a tato Moudrost vstupuje do duše (do naší mysli), tak duše nemusí plně chápat tuto Moudrost, proto má potřebu se svého Ducha dotazovat, aby ji tuto Moudrost lépe objasnil. Takže jestliže někdo z vás se už někdy zabýval astrologií a když se teď bavíme o duševní Moudrosti a říkal jsem, že to odpovídá znamení Blíženců, tak chápete, proč astrologové říkají, že Blíženci jsou komunikace? A toto je to duchovní pozadí. Z toho vyplývá důležitý závěr: **Pokud do duše (mysli) vstoupí nějaká Moudrost z Ducha a plně Ji nechápe, měla by se dotazovat svého Ducha, aby jí tuto Ideu lépe objasnil. Teprve až duše (mysl) tuto Ideu dobře pochopí, teprve potom by Ji měla sdílet s jinou duší nebo více dušemi.**

Takže vidíme, že duše (mysl) může sdílet s Duchem nebo jinými dušemi Moudrost, která byla předtím vyzářena směrem ven. Jestliže vzduch je duše (také proces sdílení) a bavíme se o vzdušné Moudrosti čili o schopnosti sdílet Moudrost, tak vždycky můžete sdílet Moudrost, která předtím byla vyzářena někým ven a vstoupila do vaší duše. A stejně jako tomu bylo u duševní Lásky, duše má svobodnou vůli, takže se může svobodně rozhodnout, jestli bude zrcadlit a sdílet Moudrost, která do ní vstupuje od jejího Ducha nebo bude zrcadlit a sdílet Moudrost, která do ní vstupuje z jiného zdroje, to znamená, z nějakého negativního ducha, čili od jiné duše. Takže když se bavíme o duševní Moudrosti nebo-li o Blížencích, jaká je situace v dnešní době? Většina lidí mají svoji mysl obrácenou směrem ven. A lidi si myslí, že Moudrost získají tím, že se budou svojí myslí dívat kolem sebe a že odněkud zvenku ta Moudrost přijde. Ale to je nesmysl. Až se jednou vážně rozhodnete jít duchovní cestou, tak sami na sobě prožijete jednu skutečnost, že se k vám dostanou ty nejmoudřejší knihy, které vůbec jsou, ale jakákoliv Moudrost, která do vaší duše vstoupí zvenčí skrze nějakou seabemoudřejší knihu, je to úžasné, protože vaše mysl začne tuto

Moudrost obsahovat, ale je to málo. Protože jakákoliv Moudrost, kterou dostáváte zvenku, víte k čemu slouží?

Odpověď posluchačky: Aby se člověk zamyslel a šel sám do sebe.

J.P. Já to upřesním: Jakákoliv Moudrost, která do vás vstupuje zvenčí, má za úkol jenom jednu věc: Ona vám má sdělit, co máte dělat, abyste v sobě probudili (objevili) svého Ducha. Jestliže si někdo naplňuje svoji palici nějakými informacemi, tak je to k ničemu, ba naopak, se vám to stane překážkou, protože čím více v té palici máte, tím se stáváte složitější a v ten moment svého Ducha (Boha) tutově neobjevíte, protože Bůh (Duch) ve vás je absolutně jednoduchost sama. To je ta nejjednodušší Bytost, která vůbec existuje. Takže vidíte, že dostat se ke svému Duchu znamená (mimo jiné) stát se velice jednoduchým. Veškerá Moudrost, která do vás vstupuje z vnějšku, by měla sloužit k tomu, co máte dělat, abyste se dostali do kontaktu se svým Bohem a až si Ho začnete v sobě uvědomovat, tak teprve tam nastává ten skutečný dialog, protože vy položíte ve své mysli otázku a Duch ve vás vám na tuto otázku dává odpověď. A vy ucítíte, že vám odpovídá Někdo, Kdo je vševědoucí a Kdo je přímo ve vás. A tehdy zjistíte, že když tato informace přichází přímo z vás, i kdyby to byl jenom kousíček (maličká pravdička), tak vás to bude tak uspokojovat, mnohem víc, než když pomocí nějaké knihy se dozvíte šílenou Pravdu. Já vždycky říkám, je lepší, než získávat obrovské pravdy pomocí knih nebo pomocí jiných lidí, tak je mi mnohem milejší dětské žvatlání mého Ducha. Opravdu - dětské žvatlání Ducha ve mně je pro mě daleko větší rozkoš, než když budu poslouchat ty největší mudrce kolem sebe.

Dotaz posluchače: Proboha, jak může Duch žvatlat?

Odpověď J.P.: A víš, že může? On žvatlá tak, že Duch v tobě (Oheň) a myslíš si, že když plápolá oheň, že by z tohoto ohně něco nevyzařovalo, dovedeš si představit oheň bez vyzařování? Takový oheň neexistuje. Ale Bůh v tobě je Oheň. On neustále vyzařuje svoji Lásku, svoji Moudrost. Tak proč mě posloucháš? To, co ti říkám já, to On v tobě taky ví. Proč se neobrátiš přímo k Němu?

Odpověď posluchače: Protože to neumím a je to namáhavé.

Vysvětlení J.P.: Jedná se o to, že jestliže Duch v tobě je zdroj veškeré Moudrosti, kterou chce On předávat tvé duši nebo-li tvé mysli, tak samozřejmě, že když ti chce předat nějakou hlubokou Moudrost, tak jaká ta duše musí být?

Odpověď posluchače: Musí být vyžralá.

J.P.: Ano. Tak si představ (obrazně), že existuje duše (nakreslil jsem mřížku – síť) a lítá tam nějaký hmyz. A jestliže ta duše (mysl) určitého člověka není dostatečně vyžralá, takže oka (té sítě) jsou strašně velká a zachytí jenom to, co je velké (hrubou myšlenku), takže to je pro mě to žvatlání Boha. Ale jestliže ty se propracuješ ve své mysli daleko víc, čili že síť tvé mysli se zjemní, tak už začneš zachytávat i detaily (menší věci) a najednou ten Bůh může své Ideje s tebou nebo v tvé mysli promýšlet do čím dál větších podrobností. Tak to už začne Bůh v tobě filozofovat. Mimo jiné, jestliže zde chodíte na tento seminář a já vám

sděluji tyto myšlenky, tak já vám toho Boha nedám. Já vám sice můžu nějak těmi informacemi poradit, jak Boha hledat, ale v první řadě primární význam je to, že když vám tyto informace dávám, tak pokud je přijmete, tak se zjemňuje vaše mysl.

Jestli se někdy pozorně díváte a přemýšlíte nad tím, co je zde sdělováno a ve všech seminářích si vlastně kreslíme tento obrázek, abychom viděli, jaká existuje souvislost mezi čtyřmi živly, přičemž už by měl každý vědět, co jaký živel představuje, že živel oheň je Duch, živel vzduch je duše, živel země je externalizace nebo-li působení směrem ven a voda (a emoce) je působení směrem dovnitř. Všimli jste si jedné velice zajímavé skutečnosti, co nám tento obrázek říká? Když se budeme bavit, co je uvnitř a co je vně. Duch je co? Kde se nachází Duch?

Odpověď posluchače: Uvnitř, v nitru, v srdci.

Pokrač.J.P. V tom nejhlubším nitru, nic niternějšího než Duch není. Duše je kde? Jestliže Duch je to nejniternější, a to je ten paradox, duše je to nejzevnější. V člověku to evokuje představu, že země je to nejzevnější, čili že hmota, kterou máme na sobě, to je specifický případ vnějšku, ale není to tak. **Duch je to nejniternější a to nejzevnější je lidská duše (mysl).** To je zajímavé, že? A ta interakce nebo-li dialog nebo-li sdílení probíhá mezi nejniternějším, což je Duch a nejzevnějším, což je duše, to znamená, že Duch skrze zemi (proces vyzařování směrem ven) předává své duši něco, buď je to Láska, Moudrost či Vůle a teprve duše musí nastoupit opačný proces, že ona z toho vnějšku skrze vodu, protože voda je činitel směrem dovnitř, se má snažit se dostat do kontaktu s tím nejniternějším. Je to takové těžko srozumitelné a těžko pochopitelné, ale to, co je na nás to nejzevnější, to je naše mysl.

Dotaz posluchače: Ale moje tělo může být víc vnější než duše, to je přece důsledkem toho, co mám v mysli.

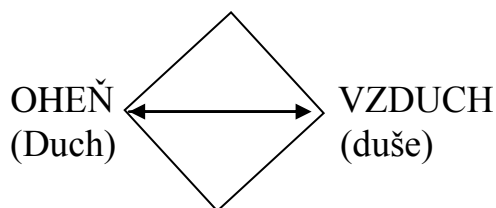
Odpověď J.P.: Samozřejmě, že je důsledkem toho, co máš v mysli. Takže tvé tělo je důsledkem tvé mysli. Ale uvědom si ještě takovou věc: Pokud bys měl takovou schopnost, tak ty můžeš své tělo ve své mysli odstranit, protože když se soustředíš na nějakou myšlenku, tak tělo přestane existovat. Ale z tohoto obrázku, všimněte si, že Duch je to nejniternější a tato vzdálenost (od ohně k zemi) není tak velká jako tato vzdálenost (od ohně k duši). Tento obrázek ti říká, že nejvíce je vzdálen od ohně vzduch a víme, že vzduch je duše (mysl), takže mysl je to nejvíce vzdálené od Ducha (Boha) – od toho nejniternějšího. Tento obrázek nám tedy říká, že naše mysl je to nejvíce zevní na nás.

Duše má svobodnou vůli, takže se může svobodně rozhodnout, jestli bude zrcadlit a sdílet Moudrost, která do ní vstoupila od jejího Ducha (Boha) nebo bude zrcadlit a sdílet moudrost, která do ní vstupuje z jiného zdroje, to znamená z něj. negativního ducha či od jiné duše. A říkal jsem, že vaše mysl se může snažit získávat informace tím (a to je případ většiny lidí), že mysl většiny lidí je orientována směrem ven a myslí si, že Moudrost získá někde kolem sebe, ale

ten, kdo už pochopil podstatu problému, tak udělá jednu věc: Svoji mysl obrátí směrem dovnitř, protože uvnitř nás sídlí náš božský Duch a božský Duch ví všechno. A ví to 100%. **Poznání, které nám předává náš Duch, je to pravé Poznání, které je naprosto moudré.** Člověk se musí naučit to, že v první řadě musí svoji mysl obracet dovnitř (ke svému Duchu), váš Duch do vaší mysli dá nějaké informace a když tyto informace od svého Ducha dostanete, tak potom se máte obrátit ven a toto Poznání, které jste dostali od svého Ducha, vsunujte (dávejte) do jiných duší (myslí).

Problém je to, že většina lidských duší je naprosto ztotožněna se svým tělem a to poznáte prakticky velice jednoduše, když zavřete oči, tak co vidíte? Nic. Ale když máte zavřené oči, existuje vaše mysl? Ano. Vaše mysl je zrcadlo a v tom zrcadle musí být pořád něco vidět. Ale protože vaše mysl (duše) je natolik ztotožněna s tělem, že když vy zavřete oči, tak tělo nic nevidí a nevidí ani vaše mysl (duše). Ale pokud máte probuzenou duši, tak i se zavřenýma očima byste měli mít před sebou naprosto živé obrazy. Měli byste vidět nějakou krajinu, můžete být někde u moře, dívat se na to moře odněkud shora nebo navštívit nějaké hory, nebo navštívit své známé a pod. I bez očí byste měli ve své duši (mysli) vidět naprosto živě jako skrze oči. Tak poznáte, že vaše duše je svobodná, že není závislá jenom na informacích či na smyslových vjemych, které vám dává vaše tělo.

Praktický příklad: Člověk by si měl vždy uvědomovat tuto zásadní skutečnost: Každá duše (mysl) souvisí s určitým Duchem. A my jsme si řekli, že tento tvůrčí Duch je vždycky nějaká Idea. Znovu opakuji: Bůh, když tvoří, tak první, co musí udělat, je, že pojme nějakou tvůrčí Ideu. To je to, když je v Novém zákoně psáno: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou. To znamená, že všechno, co existuje, bylo stvořeno skrze tvůrčí Ideu. A Bůh sám je touto tvůrčí Ideou. Na počátku tvorby je vždycky nějaký tvůrčí Duch, nebo-li tvůrčí Idea. Takže s každou duší (myslí) souvisí určitý tvůrčí Duch nebo-li tvůrčí Idea. Toto mějme na paměti a tento obrázek nám to jednoznačně říká:

A to je ukázáno tím, že oheň ve zvěrokruhu se nachází naproti vzduchu. Co tím chci říct? **Když člověk přijímá něčí myšlenky nebo je svědkem výměny určitých myšlenek, třeba během nějaké diskuse nebo když se díváte na nějaký film, tak musí v první řadě myslet na to, že za každou myšlenkou se ukrývá určitá idea.** V duši (v mysli) jsou různé myšlenky a každá myšlenka souvisí s určitou ideou. Když si toto člověk uvědomí (a to je velmi důležité, že za každou myšlenkou je určitá idea, která se projevuje touto myšlenkou), musí se snažit v první řadě pochopit, o jakou ideu se jedná, z níž pramení tyto

myšlenky, které k němu přicházejí, protože když si uvědomí tuto ideu, bude znát ducha, ze kterého tyto myšlenky pramení. To je velice výborná věc toto praktikovat.

Tvůrčí duch je to samé jako určitá tvůrčí idea, takže když k člověku přicházejí určité myšlenky, tak se bude snažit pochopit, jaká idea se za touto myšlenkou ukrývá a kdy si uvědomí tuto ideu, bude znát ducha, ze kterého tyto myšlenky pramení a tak člověk bude hned vědět, jestli je to duch pozitivní nebo negativní, což si ani nemusí uvědomit lidé, přes které tyto myšlenky pramení.

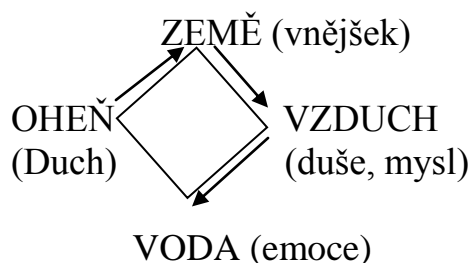
Příklad: Když budete někde sedět v hospodě a slyšíte, jak lidé říkají: „No, dělal jsem přesčas, dostal jsem 2000 navíc.“ A druhý říká: „A já jsem přišel zase k penězům tam a tam...“ atd. To jsou určité myšlenky, které k vám přichází. Snažte se hned pochopit, jaký duch je inspiroval a z kterého ducha (ideje) pramení tyto myšlenky? Z ideje mít co nejvíce peněz, jinými slovy: Mít co nejvíce hmoty. A hned víte, že tento duch (tato idea) je negativní. Takže tyto myšlenky v podstatě jsou negativní a vůbec se nemá smysl se jimi zaobírat. Nebo když vidíte nějaký dobrodružný akční film a vidíte, že se tam něco děje, herci tam říkají nějaké názory, ale vy během pěti minut sledování tohoto filmu se snažte pochopit, jaká idea je za těmito myšlenkami? Je to idea – strach o fyzické přežití. Tvůrce toho filmu udělal tento film, aby v člověku vyvolal emoce z toho, že pořád vám jde o fyzický život, o vaše tělo. A hned víte, že to je negativní idea, protože autor nebo tato idea, která stvořila tento film, vás chtěla jenom pořád přikovávat k vašemu tělu. Každá myšlenka pramení z určité ideje. A když znáte ideu, tak znáte i toho ducha, protože idea a duch je jedno a to samé.

Jestliže budete poslouchat nějaké diskuse mezi lidmi nebo se budete dívat na nějaký film nebo budete v divadle a pod., a zjistíte, že ty myšlenky pramení z ideje a tato idea se vás snaží nutit, abyste se čím dál více připoutávali ke hmotě (k vašemu tělu), tak věřte, že to je satanský duch, z kterého pramení tyto myšlenky. Jestliže to budou myšlenky, které pramení z Idey a tato Idea se vás bude snažit přimět, abyste se stali čím dál více láskyplnější bytostí, abyste se stali čím dál více moudřejší bytostí, bude to nějaká Idea, která vám bude říkat, že ne vnější, ale vnitřní skutečnost je důležitější, tak vězte, že to je z nějakého božího Ducha. A proto je dobré tyto myšlenky sledovat. Během sledování něj. filmu v něm může během hodiny padnout stovky a tisíce myšlenek, může tam být spousta dialogů, ale když znáte ideu, která je v pozadí filmu, tak zjistíte, že všechny tyto myšlenky se pořád týkají jedné a téže ideje (určitého ducha). Když budete sledovat nějaký erotický film, tak ty myšlenky pramení z jaké ideje? Že největší blaho si uděláte skrze hmotu (skrze tělo). To je idea, která je v pozadí toho filmu a to je satanská idea. Protože největší blaho, které si v životě můžete udělat, je to, že začnete pociťovat Lásku ve svém srdci. K tomu vás povede nějaká božská Idea. Takže si zkuste někdy toto cvičení, když budete v kontaktu s lidmi, tak nesledujte zuřivě, co vám ten člověk sděluje, ale jen tak letmo

poslouchajte, jaké myšlenky k vám přicházejí od tohoto člověka nebo z nějaké knihy, filmu a pod., a snažte se pochopit, z jaké ideje pramení tyto myšlenky a hned budete vědět, když si uvědomíte ideu, která stojí v pozadí, jestli má smysl se tím zabývat nebo ne.

4. Emoční Moudrost:

Když řeknu emoční Moudrost, tak mám na mysli to, co se v astrologii nazývá Ryby. Moudrost, když vstoupí do duše (mysli), ve které se zrcadlí, tak automaticky začne docházet k emočnímu prožívání této Moudrosti. Abych vám to více přiblížil, tak si vzpomeňte na příklad s kinem: Jestliže nějaký tvůrce vytvoří film, kterým chce (samozřejmě, že většina filmů vám nechce sdělit nějakou Moudrost, ale chce, ať tam vidíte co nejvíc krve, sexu atd.) vyjádřit určitou Moudrost, začne skrze nějaký nástroj (promítačku) vyzařovat směrem ven. Tento vyzářený film se začne zobrazovat na plátně a toto plátno představuje naši duši nebo-li mysl. A myslím si, že každý z nás, když se dívá na nějaký film, nemůže během tohoto sledování zůstat bez emočních reakcí. A to je jasné, že když se díváte na něj. film a jestliže si tam herci říkají nějaké myšlenky, tak přece ve vás určitě probíhají nějaké emoce. Když někdo řekne „Ty hajzle, ty děvko! Anebo: Mám tě rád.“, tak přece ve vás automaticky začnou probíhat nějaké emoce. Proto zde vidíte, že jestliže do vaší duše (mysli) vstoupí něco zvenčí, tak automaticky následuje voda a to jsou emoce:

A když se bavíme o Moudrosti, tak je to v souvislosti s Moudrostí. Tedy v tomto případě se jedná o emoční reakci speciálně na Moudrost, která je obsažena v tomto promítaném filmu. To znamená, když Duch vyzařuje svoji Moudrost, která vstupuje do duše (mysli), duše začne prožívat emoce. Ten, kdo se zabýval astrologií, tak když si vzpomene na Ryby, tak hned ví, že Ryby jsou drogy, alkohol, nemocnice, věznice, a takové věci, ale základní princip Ryb je – emoční reagování na určitou Moudrost. Když duše vidí (chápe) krásu této Moudrosti, začne prožívat nádherné emoce, které v ní vyvolávají touhu splynout se zdrojem této Moudrosti, to znamená s Duchem (Bohem). Pokud však Moudrost, která vstupuje do duše, se duši nelíbí anebo ji nechápe, vznikají v ní nepříjemné emoce, které nutí duši tuto Moudrost od sebe odvrhnout. Když třeba někomu řeknu pravdu: „Ty hňupe!“ a on má nepříjemné pocity, tak tuto pravdu nechce přijmout, že? Dělán si legraci samozřejmě. Když uslyšíte slovo Ryby v astrologickém kontextu, nehleďte v tom něco složitého. Slovo Ryby představuje naši schopnost emočně reagovat na Moudrost nebo-li na myšlenky.

Z toho vyplývá důležitý závěr: Čistá duše reaguje na Moudrost z Boha blaženými pocity. Nečistá duše reaguje na Moudrost z Boha nepříjemnými pocity, které ji nutí tuto Moudrost od sebe odvrhnout. Podle toho, jaká moudrost v duši vyvolává příjemné pocity, podle toho lze určit, k jakému duchu nebo-li ideji duše tíhne (zda k Moudrosti nebo k moudrosti). A čím silněji duše ve svých emocích prožívá určitou Moudrost, tím rychleji splyne (a to je základní funkce vody – emocí) s Duchem, z kterého je tato Moudrost je vyzařována. Tím rychleji se duše sama tímto Duchem stane, ať je tento duch pozitivní nebo negativní.

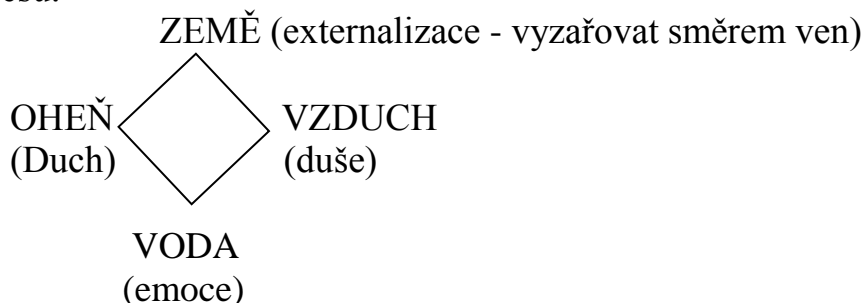
Nevím, jestli jste si toho všimli, ale když se bavím o Duchu (o tomto ohni), tak se snažím v první řadě bavit o těch principiálních skutečnostech, a když tedy hovořím o Duchu, tak jsem měl vždycky na mysli božského Ducha, protože Bůh je Duch. Ale skutečnost je taková, že někdo může svoji duchovnost jakoby překroutit a z pozitivního Ducha udělá negativního ducha. Lucifer byl po Bohu druhý nejvyšší duch. A Lucifer určitou dobu fungoval tak, jak měl a k čemu byl stvořen, ale v určitém okamžiku začal fungovat jinak než měl a tím se druhý nejvyšší pozitivní duch přeměnil v nejvíce negativního ducha. Takže uvědomte si, že i pozitivní duch ze sebe může udělat negativního ducha. Uvědomte si, že duchové jsou jak negativní, tak pozitivní. To znamená, že tím rychleji se sama duše tímto duchem stane (spojením) ať je tento duch pozitivní nebo negativní.

Pokud si vzpomenete na 4.seminář, kdy jsme probírali funkce živlu vody, tak si vzpomenete na to, že jsem říkal, že naše emoce slouží jako uchovavatel našich zkušeností z minulosti. Nemusíte si samozřejmě pamatovat všechny myšlenky, to byste byli úplně zavaleni, ale vaše myšlenky se ve vás ukládají ve formě vašich emocí a podle toho, když se ocitáte v určité situaci anebo slyšíte určité myšlenky, tak podle toho, jak na tyto myšlenky emočně reagujete, tak vám to dává důležitou informaci o vaší minulosti. V této souvislosti chci říct, že když do duše mysli vstoupí určité ideje, velký vliv na emoční prožívání má to, jaké ideje nebo myšlenky zastávala duše v minulých existencích. Pokud Moudrost nebo ideje, které vstupují do mysli (duše) jsou v rozporu s idejemi, které zastávala někdy v minulosti (a to nemusí být třeba někdy před 10 lety, ale třeba v minulých životech), vznikají v duši nepříjemné pocity (emoce). Pokud jsou v souladu tyto ideje nebo tato Moudrost, vznikají v duši příjemné emoce. Takže vám na základě toho, co bylo řečeno, musí být jasné, že **duše (mysl), aby splynula se zdrojem veškeré Moudrosti (s Bohem), musí silně emočně prožívat Moudrost, která k ní od Boha (Ducha) přichází. Jestliže k vám přichází Moudrost od Boha a vás to nechává emočně chladnými, tak to je důkaz, že duše ještě není připravena na sjednocení s Bohem. Ale duše, která je již připravena, tak každá Moudrost, která k ní přichází od božského Ducha, v ní vyvolává blažené pocity, protože taková duše vidí nádheru, která existuje v Boží Moudrosti. Duše, která emočně nereaguje, nebo má špatné pocity z Moudrosti božského Ducha, se nemůže dostat k Bohu, nýbrž se dostává k nějakému negativnímu duchu.**

Když budete rozebírat své horoskopy, tak jestliže máte nějakou planetu v Rybách, je vám naznačeno, že vůči této planetě se musíte naučit emočně reagovat v souvislosti s Moudrostí. To je hlavní význam. Pak si již samozřejmě můžete domýšlet spoustu jiných věcí. Víme, že Ryby, kterým vládne Neptun, souvisí s čím? S fantazií a s inspirací. Říká se, že každý umělec, ať je to filmař, muzikant, musí mít v horoskopu silného Neptuna nebo Ryby, protože to je známka, že takový člověk má silnou inspiraci. A teď jsem vám to vysvětlil. Co to je inspirace? To je už důsledek toho, co jsem vám nyní říkal. Člověk, který zůstává emočně vlažný vůči Moudrosti, to znamená, že nemá žádnou inspiraci, ani k němu žádná nepřijde. Ale člověk, který emočně reaguje na krásu Moudrosti, tak vezte, že takový člověk bude inspirován přímo Bohem. Když Bůh je jeden, ale současně je trojjediný a tato trojjedinost spočívá v Jeho Lásce, v jeho Moudrosti a v jeho Vůli, takže Moudrost je přímo Bůh! A jestliže Boží Moudrost vás nechává lhostejnými, tak je jasné, že Bůh je vám lhostejný. To znamená, že ten, kdo miluje Boha, tak samozřejmě musí emočně silně prožívat i Jeho Moudrost. Nemůže být takový člověk vůči Jeho Moudrosti emočně chladný, to nejde. Jde to, ale to je potom člověk, který miluje něco nemoudrého, takový člověk bude třeba potom silně emočně reagovat na dobré jídlo, dobré pití, na dobré oblečení a pod. Takže to je princip emoční Moudrosti. Ryby představují schopnost emočně reagovat na myšlenky. A pokud si vezmeš, že Bůh je i Moudrost, tak nemůžeš vůči Moudrosti, která je přímo Bůh, být emočně lhostejný, to nejde. Protože skrze emoce se s někým spojuješ (splýváš). Takže kdyby jste byli připraveni pro Boha, tak všichni, když vám zde říkám tyto moudra, tak jste všichni měli slzet a nikdo neslzí.

Dotaz posluchače: Nebylo by dobré ty termíny - negativní duch, pozitivní duch, více specifikovat?

Odpověď J.P.: Problém je v jedné věci: Ty jsi zde nebyla na všech seminářích, ale vy všichni už byste to měli vědět. Kdybyste jste studovali předcházející semináře, tak by už vám to mělo být jasné. To všechno pramení z tohoto jednoho nákresu:

Duch je to nejniternější a pokud Duch chce působit, tak On nemůže působit dovnitř, protože větší nitro není než je On, On je to nejniternější. Takže Duch, pokud chce působit, tak může působit jediné směrem ven. Ale to, co Bůh (Duch) ze Sebe vyzařuje, tak ke komu to přichází? Do vzduchu (k duši – myslí). Ale to, co z Ducha jeho vyzařováním vstoupilo do duše, tak ty si myslíš, že zůstaneš

lhostejná, když tam něco do tebe vstoupí? Ne. Automaticky to vyvolává nějakou emoční reakci. A na základě emocí, které prožíváš, tak automaticky se začínáš spojovat s tím dotyčným, ze kterého to všechno vzešlo. A protože ty jsi zde minule nebyla a my jsme si říkali, že to je ten rytmus č. 2, že v astrologii jdou znamení po sobě: Ohnivě znamení, zemské, vzdušné a vodní a znovu. Takový je druhý rytmus. Ale co vám to říká? Protože tyto čtveřice jsou tři, tak první jsme probrali minule, to byla Láska, dnes jsme probrali Moudrost a teď si probereme Vůli. Ale když se bavíme o Moudrosti: Říkali jsem si, že ohnivá Moudrost je v astrologii Střelec, zemská Moudrost je Panna, vzdušná Moudrost jsou Blíženci a vodní Moudrost jsou Ryby. A to je ten problém inspirace: Tvůj Duch, který je zdroj Moudrosti, vyzařuje směrem ven tuto Moudrost. Proč Ji vyzařuje? Protože kdyby Ji nevyzařoval, tak zůstane jenom v Duchu a nikdo by o Ní nevěděl, jenom Bůh. Takže On ji vyzáří směrem ven, ona vstupuje do tvé mysli a teď si představ, jestliže tvůj Duch vyzáří do tvé mysli nějakou Ideu nebo myšlenku a k čemu dojde? Když nedojde k žádné emoční reakci anebo jen k velice slabé reakci na tuto Moudrost, tak co se vrátí tomu Duchu? Skoro nic. A co to způsobí? Bude se On snažit do tebe vyzařovat čím dál víc, když tebe to nechává lhostejnou? Žádnou inspiraci už nedostaneš. Ale jestliže tvůj Duch vyzáří jen kousíček málo Moudrosti do tvé duše a tvoje duše to bude silně emočně prožívat a vzývat Boha a děkovat Bohu, že osvětlil tvoji mysl, takže k Bohu se vrátí tvoje obrovská emoční reakce a ten Bůh si řekne: Aha, do takové duše stojí zato dávat čím dál více Moudrosti a On o to více „zuřivěji“ bude do této duše svoji Moudrost dávat. Jinými slovy: Budeš mít silnou inspiraci. To je jedna věc. Druhá věc je (a to platí pro všechny čtveřice): Duch vyzařuje směrem ven, duše (tvoje mysl) je příjemcem vyzařování z Ducha, na základě toho vznikají určité emoce a na základě tvých emocí tvůj Duch získává zpětnou vazbu. To je to zajímavé, že ne skrze myšlenky získává Bůh v tobě (tvůj Duch) zpětnou vazbu, ale skrze tvé emoce. Já vám také zde můžu vykládat (vštěpovat) nějaké informace, ale jestliže to ve vás nevyvolá žádnou emoční vazbu, tak to je k ničemu, protože stejně vás to nepřivede k tomu Dotyčnému, který mi to dal. Teprve ten, kdo bude schopen tyto informace i silně emočně procítit (prožít), tak ho to přivede k tomu Duchu, který mi to dal. Dřív ne. Ale co tím chci říct? Jestliže Duch ti pořád něco vyzařuje, ať je to Láska, ať je to Moudrost či Vůle, ve tvé mysli může vzniknout nějaká myšlenka, protože tvoje duše má zrcadlit to, co ti tvůj Duch dává (co vyzařuje). Podívej se na Lucifera: On si řekl, že božského Ducha nepotřebuje, protože on dokonce je více, než tento Duch. Lucifer byl jeden z paprsků Boha. A On říkal, že ne ten kotouč, ale ten paprsek je důležitější. Čili v jeho mysli (duši) vznikla nesprávná myšlenka. Jeho duše začala zrcadlit nepravdu. Rozumíš mi? A jestliže ve tvé duši začnou vznikat negativní (nebo-li nesprávné) myšlenky, tak vzniknou pozitivní nebo negativní emoce? Negativní emoce a tyto emoce tě jednak nepřivedou k tomu pravému Duchu, ale k jinému duchu, protože si představ, že když se bavím o ohni, tak se bavím (a řeknu to přesně) o tvůrčím Duchu. To je to Slovo, které bylo na

počátku. Bůh má dvě podoby – neprojevený (Já Jsem) a projevený (tvůrčí Idea). To znamená, že vlastně takový člověk se dostává k nějaké negativní tvůrčí ideji. Tato tvůrčí idea (nějaká hybná síla), která tě začne nutit dělat všechno jinak, než jak to dělá Bůh. Na základě svých emočních prožitků ustanovuješ prožitek sebe sama, protože oheň je prožívání své individuality. Takže když začneš špatně myslet, tak důsledkem toho jsou špatné emoce a důsledkem špatných emocí je to, že se dostáváš do kontaktu s nějakým negativním duchem (negativní hybnou energií) anebo jinými slovy: začneš negativně prožívat sebe sama. Správně bych to měl nakreslit tak, že ten tvůrčí Duch je uprostřed toho čtverce. A tento oheň (na hrotu) v této čtveřici má relativní úroveň a jen ukazuje, do jaké míry jsi si vědoma právě tohoto Centra. To znamená, že ten negativní duch je více méně ten duch, který ztratil spojení s tímto Centrem. Ale to již zde bylo všechno řečeno.

Další poznámka posluchače: Jsou lidé, kteří pociťují pozitivní emoce při páchání zla. Co s nimi, jak je uvést na pravou cestu?

Odpověď J.P.: Ale vždyť jsem to již zde vysvětloval. Ty je na správnou cestu přivádět nemusíš. Když se s nimi začneš zabývat, tak oni spíše mohou přivést tebe na tu svoji cestu. Je přivede až jejich vlastní utrpení na tu správnou cestu. Ale to je zase ten mechanismus: Jestliže existuje nějaký negativní duch, který dělá rád zlo, tak on samozřejmě vyzařuje navenek něco a určitá duše to přijímá (to, co on vyzařuje) a v ní vznikají příjemné pocity a o to více jí to sjednocuje s tímto duchem zla a tato duše se stává čím dál více negativnější a negativnější. Ale to je právě to, že to je samozřejmě silný duchovní problém. To, co jsi řekl, je taková dosti extrémní situace, že někomu dělá dobře, když páchá zlo. Pokud ty chceš do toho zasáhnout a neměl bys to dělat ze své vlastní osobní iniciativy, pouze tehdy, když ucítíš, že tvůj vlastní Duch tě k tomu inspiruje, že máš do osudu této duše zasáhnout. Ale v tomto případě by už měl zasahovat někdo, kdo už je opravdu v silném spojení se svým božským Duchem. Protože pokud nejsi silně ve spojení se svým božským Duchem, tak sám potom můžeš utrpět škodu.

Další poznámka posluchače: Pro mě je to dost velká komplikace. Zavedli jste tady pro mě nový pojem – negativní duch. Tys ho umístil na stejné místo tam, kde máme oheň a jestliže připustím, že tady jsou nějakí ďáblové, tak by měli být umístěni někde jinde, ne? Pořád to nechápu.

Odpověď J.P.: Ale to není pravda, ty nečeš moje přednášky. Toto jsem vysvětloval už ve 2.semináři (správná a nesprávná interakce) a na zač. 4.semináře. Podívej se, já jsem tento obrázek (čtverec), ve kterém jsou umístěny tyto čtyři živly, musel použít, abych vysvětlil, jaké jsou vazby mezi těmito čtyřmi skutečnostmi. Jinak to nejde. Ale zpočátku jsem hovořil z toho nejzákladnějšího, protože když Bůh tvořil, tak viděl, že všechno je dobré. Takže vycházel jsem taky z toho, že všechno je dobré. Ale potom jsem se postupně začal dostávat do situace, že když hovořím o nějakém tvůrčím Duchu (hybné

Síle) a v každém člověku je nějaká hybná síla, která ho nutí něco dělat, nějak myslet, něco konat a něco projevat. A tato hybná síla, to je Duch v tobě. A samozřejmě, že hybná síla může být jak pozitivní, tak negativní. Proto jsem vám vysvětloval, že tento oheň (nebo-li tato hybná síla nebo-li tvůj tvůrčí Duch) tím, že ho kreslím zde na obvodu, má relativní hodnotu. Může být jak negativní, tak pozitivní. Čili ten opravdový Oheň je uprostřed – v samotném centru (hluboko uvnitř). A kde je centrum, když máš tento čtverec? Uprostřed. Takže ten božský, pozitivní Duch je uprostřed. Ale problém je v tom, že oheň (tvůj osobní) je paprsek z Boha.

Pokrač. dotazu: Takže musí být jednoznačně pozitivní?

Odpověď J.P.: Ano, ale já se bavím o tom ohni, který je na obvodu. Ten Oheň uvnitř je vždycky pozitivní. Ale tento (na obvodu) je negativní nebo pozitivní a ta negativita a pozitivita je dána tím, že pokud ty jako individualita si uvědomuješ tento (niterný) Oheň, tak tento oheň (obvodový) se rovná to samé jako tento vnitřní. Pokud toto spojení je přerušeno, tak tento oheň už není pozitivní, ale může se stát negativním a taky se stává negativním. Protože pozitivnost tohoto ohně je dána právě tím, že máš kontakt s tímto centrálním (niterným) Ohněm. Tento (vnitřní) Oheň je absolutně pozitivní a tento (obvodový) má relativní hodnotu. A tato relativita je dána tím, do jaké míry ty, jako individualita si v kontaktu s touto centrální Skutečností. Ale to jsem už vysvětloval.

Pokrač. dotazu: Ale neumíš uješ ještě dovnitř ještě nějakého negativního ducha?

Odpověď J.P. Ptám se tě: Má každý v sobě Boha? Má. A má někdo nebo měl Hitler v sobě Boha? Měl. A tak proč dělal takové svinstvo, když měl v sobě Boha, myslíš, že to dělal Bůh?

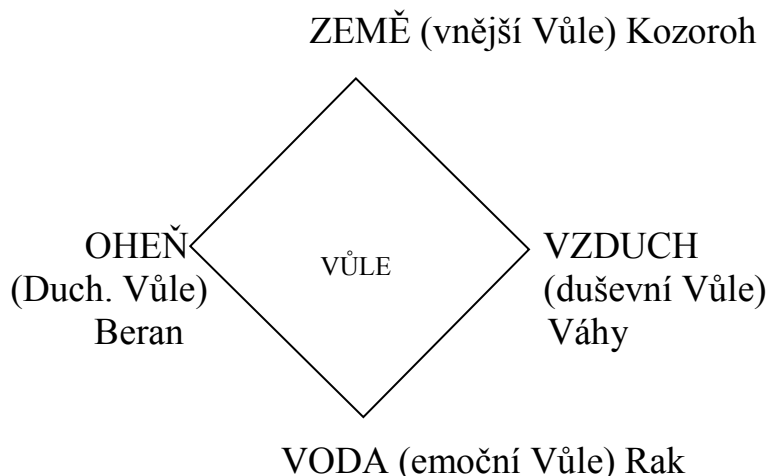
Odpověď posluchače: Dělal to, protože neměl žádný kontakt s Bohem.

Pokrač. J.P.: Měl Hitler nějakou individualitu? Ano. Takže Hitler měl taky nějaký oheň, čili nějaké vědomí a prožívání sebe sama, vědomí své individuality, ale také v něm byl božský Duch, ale to spojení bylo přerušeno. Proto ta jeho individualita byla negativní, protože kdyby byla pozitivní, tak nemůže dělat to, co dělal. Kdyby toto spojení bylo zachováno, tak tato individualita (obvodový oheň) by byla to samé s tímto (vnitřním Ohněm). A já jsem už vysvětloval, že tento oheň je relativní podle toho, jak je silné tvé uvědomování si toho vnitřního Ohně (této centrální Skutečnosti). Takže může být oheň jasný, ale může být také oheň velice temný a matný. Ze začátku u každé bytosti tento oheň byl rovný tomuto vnitřnímu Ohni. Až v okamžiku, kdy nějaká duše začala nějakým způsobem blbě uvažovat a začaly v ní vznikat negativní myšlenky, které v ní začaly vyvolávat negativní pocity a tyto negativní pocity začaly zatemňovat její vědomí sebe sama, až došlo k přerušení tohoto spojení. A potom takovýto oheň, který je bez kontaktu s touto centrální Skutečností, se sám stává temným (negativním). Ale to už bylo řečeno ve 2.semináři. Chápejme, že když mluvím o tvůrčím Duchu, mluvím o hybné síle a ta hybná síla je buď pozitivní nebo negativní a je to dáno podle toho, jestli mezi

individualitou a tímto Centrem, který je v této individualitě, je spojení nebo ne. Je to jasné? Já jsem zpočátku předpokládal, že tento oheň je to samé co ten vnitřní Oheň a že tam to spojení je.

3.čtveřice – Vůle:

Opět je to stejný mechanismus: Vůle je jenom jedna, ale má čtyři podoby:

Více méně budu říkat to samé, co jsem říkal o Moudrosti, akorát slovo Moudrost bude nahrazena slovem Vůle.

1. Duchovní Vůle:

Duchovní Vůle v astrologii souvisí se znamením Berana a představte si, že astrologie říká, že Beran je začátek, schopnost se prosadit, zbrkllost, odvaha atd. a to je dost málo. Musíme znát duchovní pozadí těchto různých skutečností, které se skrývají právě za těmito symboly.

Obecně můžeme říci, že Vůle je síla, pomocí které se něco uskutečňuje. Jinými slovy: Vůle je síla, pomocí které něco vstupuje v bytí (v existenci). Když chci nyní hovořit o duchovní Vůli, musím tuto obecnou definici určitým způsobem upřesnit. A to jsem říkal už posledně, že duchovní Vůle je síla, která uskutečňuje to, po čem touží Láska a to způsobem, který jí ukazuje Moudrost. Když jsme si minule ukazovali ten základní rytmus, který je v astrologii, že Láska tvoří skrze Moudrost a Moudrost tvoří skrze Vůli, je celkem logické, že zdrojem duchovní Vůle je tvůrčí Duch (Kristus), přesněji řečeno: Tvůrčí Duch je přímo touto duchovní Vůlí. Proč tvůrčí Duch svojí Vůlí něco povolává v bytí, jsme si vysvětlili již v minulém semináři. Jestliže někdo zažívá obrovské štěstí, je logické, že má úžasnou potřebu se o toto štěstí s někým podělit. Pokud by byl tento dotyčný pouze sám, což byl případ Boha, začne svojí Vůlí povolávat v existenci jiné bytosti, se kterými může sdílet toto štěstí. Protože Bůh je Duch, tak i bytosti, které ze Sebe svou Vůlí vytváří, jsou duchovní podstaty. Takže každá bytost, která existuje, vždycky měla svůj počátek v duchovní oblasti. Všechno má svůj počátek v duchovní rovině. To je velmi důležitý závěr: **Každá**

živá bytost vznikla jako duchovní skutečnost. Podstatou každého člověka je jeho Duch. Jak už bylo řečeno, jelikož Bůh je absolutně svobodná Bytost, tak i duchovní bytosti, které z Něho vzešly, mají svobodnou vůli. Jestliže je Tvůrce, který má nějakou kvalitu, tak samozřejmě, že jestliže tento Tvůrce ze Sebe něco vytváří, tak Jeho tvorové (dětí) mají stejnou kvalitu, jako On sám, takže jestliže Bůh je Svoboda sama, tak samozřejmě že i ty bytosti, které z Něho vzešly, jsou svobodné. Takže každá duchovní bytost a to je právě ta svoboda vůle, může zůstat takovou, jakou ji stvořil Bůh a tím naplňovat svým bytím to, k čemu ji Bůh povolal k existenci, anebo může ve své svobodné vůli své určení a svou povahu opustit a tím se dostat do rozporu s Boží Vůlí, která tuto duchovní bytost stvořila, což je případ Lucifera (dneska satana) a jeho následovníků. Takže je to jasné? Když Bůh stvoří další bytosti, tak tyto bytosti vznikají v duchu (v duchovním světě), ale v souvislosti s pozemským člověkem má duchovní Vůle specifický význam. Člověk, když se narodí na planetu Zemi, zapomíná na svůj duchovní původ. Po určitou dobu žije člověk ve ztotožnění se svým pozemským tělem, což má za úkol to, aby lidská duše žila nějakou dobu bez vědomí svého Ducha. Tím, že si lidská duše neuvědomuje svého Ducha, musí se (obrazně řečeno) postavit na vlastní nohy a tím si lidská duše začne vyvíjet svoji samostatnost. Když si lidská duše tuto samostatnost dostatečně osvojí, je připravena k tomu, aby se vrátila ke svému Duchu. Jinými slovy: Lidská duše je připravena k tomu, aby její božský Duch vstoupil znovu do jejího života. Upřesním to: Když vznikly duchovní bytosti, protože Duch nemůže žít bez své duše, ale my když jsme vznikli (na počátku), tak náš Duch a naše duše byly neustále v kontaktu a naše duše neustále perfektně zrcadlila svého Ducha. Ta duše byla božská. Tato naše duše nemohla dělat nic jiného než to, co viděla Duchu na očích a jak jsem říkal, byla to taková hodná holka. Ale představte si, že když budete mít s někým nějaký manželský svazek a ten dotyčný bude taková hodná holka, všechno, co vy budete chtít, tak ona vám udělá. Dokážete se vcítit do takového vztahu? To by vás dlouho nebavilo. Takový vztah, i když to může být pěkné, že máte odevzdaného a pokorného partnera, ale takový vztah nemá dostatečnou dynamiku. Takže našim Duchům se to také nelíbilo, že mají takové poslušné duše, které jim splní všechno, co jim vidí na očích, takže tyto Duchové začali právě vytvářet takové prostředí (svět), do kterého by vložili své duše a když ta duše tam vstoupí (do pozemského těla), tak taková duše zapomene, odkud pochází a Kdo je její pravý Partner. A tím, že ta duše se tady narodila a zapomněla na svého Ducha, čili jakoby zůstala sama, tak ona se musela jakoby postavit na vlastní nohy. Protože zpočátku duše všechno měla, protože byla v kontaktu se svým Duchem (Bohem) a všechno, co potřebovala vědět, tak se jenom zeptala svého Ducha a hned to věděla. Když něco nevěděla, tak se obrátila na svého Ducha a Duch je všemohoucí, takže hned jí to dal. Takže duše žila ve veškerém Poznání, ve veškeré Lásce a všechno, co chtěla, tak to bylo. Ten její Duch to stvořil. Takže ona nemusela nic, všechno udělal ten Duch. Tak právě proto Duch vytvořil takový svět, že když tam duši vložil, tak duše

zapomněla na svého božského Partnera, zůstala sama a taková duše se musela postavit na své vlastní nohy a musela začít rozvíjet svoji samostatnost. Jestliže naše duše (mysl) chtěla něco vědět, najednou Boha nemá k dispozici a ani neví, že nějaký Bůh je, tak se musela všechno učit sama a ty informace musela získávat, kde se dalo. Čili ona musela začít pěstovat svoji samostatnost. Ona je duše a On najednou není, protože Boha nezná. Takže teprve když ta duše vypěstuje dostatečnou samostatnost, tak teprve tehdy je tato duše krok za krokem přiváděna ke svému Duchu. A teprve tehdy, když duše se setká se svým Bohem (božským Duchem), tak se vlastně vrátíme do původního stavu, kdy ta duše už kdysi v kontaktu byla, než jsme se narodili na tuto Zemi, ale už to bude trošičku jiné: Protože tím, že ta duše zde na Zemi žila po určitou dobu a to mohlo být tisíce a miliony let, bez kontaktu se svým božským Duchem, čili ona se jakoby osamostatnila, tak nyní už to nebude takový partnerský svazek, že ta duše bude dělat, co uvidí svému Bohu na očích. Ale bude to partnerský svazek dvou samostatných svobodných bytostí. Ta duše je v kontaktu s Bohem né že musí být, ale že si to svobodně přeje. Představte si, že vy taky, když budete mít vedle sebe nějakého noumu, kterému cokoli řeknete, tak on to bez remcání splní, tak to je úplně o něčem jiném, než když budete mít vedle sebe partnera nebo partnerku, a vy víte, že on je svobodný a samostatný, že si může klidně dělat co chce a s kým chce, ale on chce obcovat s vámi, svobodně, protože chce. Tak takový vztah je o něčem jiném, když někdo je s vámi proto, že ne že musí být, že je na vás nějakým způsobem závislý, ale protože to svobodně chce, protože mu je s vámi dobře. A vy jste s ním proto, protože vám je taky dobře s tím partnerem. Rozumíme si? Proto se vytvořily tyto okolnosti, aby ta duše si právě vypěstovala tuto samostatnost a teprve potom, když se taková duše vrátí ke svému Duchu, tak to bude partnerský svazek dvou svobodných bytostí, protože oni pak budou svobodně sdílet svoji Lásku, protože to chtějí sdílet. A takový vztah má právě už daleko větší dynamiku. A o to šlo právě tomu božskému Duchu, který je v nás. To je právě to, proč Bůh všechno dopouští, protože se mu jedná o tento hlavní účel, že toto všechno slouží k tomu, aby vypěstoval tuto samostatnou duši. Proto On říká v kapitole Edenská zahrada v knize Neosobní život (od A.Grane), že právě On tě živil těmi různými myšlenkami, aby zesílil tvoji osobnost, tak proto se On ztratil z tvého vědomí, aby jsi ztratil nebeské poznání. Protože On chtěl docílit toho, aby ta duše s Ním ztratila kontakt a teprve ta duše, když ztrácí kontakt se svým Duchem, tak si vypěstuje svoji samostatnost a teprve, když získá dostatečně silnou samostatnost, tak se může vrátit ke svému Duchu. Ale to také znamená jednu důležitou věc: Že taková svobodná duše, když se vrátí ke svému Božskému Duchu (když si Ho znovu v sobě uvědomí), tak Ho kdykoliv může opustit ve své svobodné vůli, ale ona to neudělá, protože taková duše si uvědomuje, a bude mít možnost srovnání, jaké to je žít bez Boha a žít s Bohem a to je takový nebetyčný rozdíl, že i když ta svoboda jí zůstane, tak by to už žádná duše neudělala. Takže tolik jenom na vysvětlenou.

Takže můžeme říci, že **Bůh svou duchovní Vůli povolává v existenci jiné duchovní bytosti, kdežto pozemský člověk se musí snažit svou duchovní vůlí o to, aby do jeho duše opět vstoupil jeho božský Duch.**

Když máte ve svém horoskopu znamení Berana, tak on vám ukazuje, co máte dělat se svou duchovní Vůlí, aby do vás zase vstoupil Božský Duch a abyste si Ho uvědomili. Je třeba chápat znamení Berana z tohoto duchovního základního pohledu, než jenom z pozice tradiční astrologie, že je to vaše unáhlenost, zbrkllost a vaše průbojnost.

2. Zevní Vůle:

Jelikož Bůh je navýsost tvůrčí Duch, je logické, že Bůh má nekonečnou potřebu tvořit. To už bylo řečeno hodně krát. To samé platí i pro duchovní bytosti, které Bůh povolal v bytí. Každý Duch je tvořivost sama. Jak jsme si již řekli, tak tvůrčí Duch je to nejniternější (větší niternost neexistuje), to znamená, že pokud tento tvůrčí Duch začne tvořit, je to to samé, jako když řeknu, že začne působit směrem ven. Takže všechny věci existují nejprve jako duchovní skutečnosti a teprve tyto duchovní skutečnosti se snaží projevit navenek. Tudíž můžeme říci, že zevní Vůle je síla, pomocí které se uskutečňuje něco v zevním projevu. Takže to je ten rozdíl: Duchovní Vůle je síla, pomocí které povoláváte něco v bytí v duchovní oblasti, kdežto **zevní Vůle je síla, pomocí které uskutečňujete něco v zevním projevu.** Pokud tedy chce tvůrčí Duch projevit svou Vůli směrem ven, jinými slovy: chce něco uskutečnit v zevním projevu, musí samozřejmě mít k tomu odpovídající zevní nástroj. Takže všechno, co existuje v zevním světě, slouží k tomu, aby se projevila navenek Boží Vůle. Nejdokonalejším nástrojem k projevení Boží Vůle je pozemský člověk. A zde musím něco upřesnit: Pokud si pozemský člověk uvědomuje svého božského Ducha, tak si uvědomuje i jeho Vůli, protože Bůh přímo touto Vůlí je. Teprve, když si pozemský člověk uvědomuje Vůli svého božského Ducha, snaží se ve svém pozemském životě uskutečňovat věci, které jsou v souladu s duchovní Vůlí. Zde potom platí: Buď Vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Jinými slovy: Co existuje v duch. světě, ať existuje i na zemi. Jinak to nejde. Dokud neznáte svého božského Ducha, tak neznáte ani Jeho Vůli, protože On je přímo touto Vůlí. A jestliže si pozemský člověk uvědomuje svého božského Ducha, tak se automaticky snaží navenek projevit svou duchovní Vůli. Pokud si pozemský člověk neuvědomuje svého božského Ducha, ale ztotožňuje se se svým fyzickým tělem, potom se snaží ve svém životě uskutečňovat věci, které slouží jenom hmotě a mají vždycky na zřeteli jenom hmotný prospěch. A taková zevní vůle je většinou naprosto v rozporu s Boží Vůlí a proto je taková Vůle satanská. Takže **pozemský člověk by se měl v první řadě snažit pochopit, co se snaží jeho božský Duch skrze něho projevit navenek.** To je ten případ jako u Lásky a u Moudrosti. Zevní člověk je pouze nástroj, skrze který chce božský Duch (skrze toto tělo) do světa vlévat Lásku, je to nástroj, skrze který se božský Duch snaží vlévat do světa Moudrost a je to také nástroj, skrze který se božský Duch

snaží do tohoto světa vnášet určité bytí, aby zde na zemi začaly existovat určité skutečnosti. Ale jestliže člověk nezná svého Ducha, tak si myslí, že je přímo tímto nástrojem, takže jednak se zamiluje do svého nástroje (miluje svoje tělo), takže všechno ve svém životě dělá z lásky ke svému tělu, čili co nejvíce dobrot mu dát do žaludku, co nejvíce dobrých nápojů a spoustu jiných věcí. Takový člověk si samozřejmě také myslí, že zdrojem veškeré Moudrosti je přímo tento nástroj, speciálně mozek a takový člověk projevuje jakou vůli? Takovou vůli, že všechno ve svém životě uskutečňuje pouze proto, aby to prospělo pouze jeho tělu. Vůbec ho nezajímá a ani o tom neví, že skrze toto tělo chce Bůh něco vyjádřit v tomto světě. Takže pozemský člověk by se měl v první řadě snažit pochopit, co se snaží božský Duch skrze něho projevit navenek, ale s tím samozřejmě souvisí nutnost, aby si člověk uvědomil přítomnost božského Ducha ve své duši. A když to dáme do souvislostí s astrologií, tak zevní Vůle odpovídá znamení Kozoroha a Kozorohu vládne planeta Saturn a planeta Saturn vám v horoskopu ukazuje, co váš Duch (Bůh) od vás chce, abyste uskutečnili zde v tomto pozemském životě.

3. Duševní Vůle:

Chtěl bych zdůraznit takovou věc: Když jsem vám na začátku říkal, že vůle je síla, pomocí které se něco uskutečňuje, jinými slovy: vstupuje v bytí. Vůle je síla, pomocí které začne něco existovat, takže můžeme říci, tak jako používáme slovní ekvivalenty duše=mysl, nebo štěstí=Láska, že to jsou dvě slova pro jedno a to samé, tak můžeme říct, že Vůle = bytí. Skrze Vůli něco vstupuje v bytí. Takže když se bavíme o zevní Vůli, tak v bytí na jaké úrovni? Na vnější rovině. Zevní vůle je síla, pomocí které máte něco povolat v bytí ve vnější rovině. A to je v horoskopu Kozoroh a Saturn. U duševní Vůle stejně jako u Lásky a Moudrosti i zde můžeme říci, že Duch by nikdy neprojevoval svoji Vůli (své bytí) směrem ven, kdyby neexistoval někdo, kdo by tuto Vůli (bytí) zachycoval a zrcadlil. Duch by svou Vůli (bytí) neprojevoval směrem ven, když by Ji nemohl s někým sdílet. Duševní Vůle v astrologii odpovídá znamení Váhy. A Váhy v astrologii znamenají manželství, partnerství.

Duchovní pozadí: My už víme, že Duch svou Vůli (bytí) stejně jako tomu bylo u Moudrosti a u Lásky, sdílí se svou duší. Zde opět vidíme, že Duch, který je zdrojem nekonečného bytí, potřebuje duši (mysl) k tomu, aby v ní mohl spatřit své bytí jako v zrcadle nebo jako na plátně v kině. Kdyby Duch neměl duši (mysl), tak by nemohl spatřit své bytí. Vy, kdybyste chodili 24 hodin po světě, tak ani nevíte, jak vypadáte. Vy se začnete stydět, až se někdy podíváte do zrcadla. Tehdy si řeknete, no to je hrůza a pod. Takže stejně tak duše je to samé jako to zrcadlo. Takže Duch, kdyby neměl duši, tak nemá možnost spatřit sám sebe. Takže duševní Vůli můžeme definovat jako sílu, pomocí které sdílíme svou existenci s existencí někoho jiného. Je to tak? Když chcete někdy svou existenci sdílet s existencí někoho jiného, to někdy stojí obrovské úsilí. Musíte vynaložit hodně síly, abyste hned neutekli (hned první den). Každá lidská duše

by se měla snažit v první řadě sdílet svoji existenci se svým božským Duchem. A to vás bude stát hodně síly, protože tento svět dělá všechno proto, aby vaše duše byla od svého Ducha co nejdále. Takže pokud chce vaše duše sdílet svou existenci s existencí božského Ducha, který je v ní, bude vás to stát hodně síly, čili musíte vynaložit obrovskou duševní Vůli. V druhé řadě by se měla lidská duše snažit sdílet svou existenci s existencí božského Ducha v jiných lidech, to je taky důležité, abyste měli takovou duševní sílu (ve své mysli), že nepodlehnete tomu, že když uvidíte masitý tvar toho člověka, že si nebudete myslet, že vidíte toho člověka. Skutečnost toho člověka je jeho duše a jeho Duch. A to byste neustále ve své mysli měli vidět (mít na zřeteli). Ve třetí řadě sdílet existenci s duší jiného člověka. Když už si tedy nebudete uvědomovat v sobě svého Ducha a tím pádem si ani nebudete uvědomovat Ducha v jiných lidech, tak aspoň mějte pořád na mysli, že né tělo toho člověka, ale jeho duše je skutečnost. To znamená, že když budete s nějakým člověkem a řekl jsem, že duše = mysl, tak nesud'me ho podle toho, co má na sobě, nesud'me ho podle toho, jaké má tělesné křivky, ale poslouvejme, co říká, jaké nám sděluje myšlenky, protože mysl je duše a podle toho, jaké ten člověk sděluje myšlenky, tak taková je jeho duše. A podle toho si vybírejme lidi, se kterými budeme v kontaktu.

Poznámka posluchače: Spřízněné duše.

Pokrač. J.P.: Spíše pokud možno kvalitní duše. Stejně, jako je to ve duchovní oblasti, kde panuje naprosto svobodná vůle, tak i na této planetě Zemi mají lidské duše naprostou svobodnou vůli. Takže pozemská duše (mysl pozemského člověka) se může svobodně rozhodnout, jakou vůli v bytí bude v sobě zrcadlit a sdílet. Vy se můžete svobodně rozhodnout, co je ve vaší mysli. Co to znamená? Když se člověk v životě setkává s různými lidmi nebo názory, knihami, filmem atd., měl by se v první řadě snažit pochopit, jaká idea se snaží projevit svou vůli (své bytí). Když si člověk uvědomí tuto ideu, bude znát ducha, který se chce projevit přes určitého člověka, se kterým jsme v kontaktu, nebo přes určitou knihu, film nebo nějakou situaci a pod. Podle toho, jestli je tento duch pozitivní nebo negativní, se můžeme rozhodnout, jestli chceme s tímto člověkem nebo něčím jiným sdílet svoji existenci. To záleží jenom na nás. Myslím si, že nemusím zdůrazňovat, že v dnešní době se přes drtivou většinu lidí projevuje negativní vůle (bytí). To znamená, že většina lidí se snaží ve svém životě uskutečňovat a projevovat skutečnosti, které slouží pouze hmotě a skoro žádným způsobem se nesnaží projevovat to, o co usiluje její božský Duch. Záleží jenom na nás, do jaké míry budeme s takovými lidmi sdílet naši vůli existenci. Když vůli definujeme jako sílu, která je schopna něco uskutečnit (povolat v bytí, v existenci), že slovo vůle je to samé jako bytí (existovat). To znamená, že když hovoříme o duševní nebo-li vzdušné Vůli, že to je to samé jako sdílet existenci. Proto jsou Váhy o partnerství. Ale nyní se jedná o to, že každý člověk by si měl v první řadě uvědomit, že duše nemůže žít bez svého Ducha, protože Duch je její život, takže každá duše by v první řadě měla usilovat o partnerství se svým

božským Duchem. A teprve duše, která naváže partnerství se svým božským Duchem, tak taková duše, pokud navazuje partnerství s jinými dušemi, tak je pro ně přínosná, ale pokud moje duše ještě nenavázala partnerství s mým božským Duchem a samozřejmě o to chci usilovat, tak budu vyhledávat společenství (partnerství) s takovými dušemi, které usilují o totéž. Takže znovu říkám: Když jsem hovořil o duševní Moudrosti, tak poslouvejte lidi, co vám sdělují (tyto myšlenky), protože za každou myšlenkou je určitá idea. A když znáte ideu, tak znáte ducha, který přes ty lidi promlouvá. Když jste v kontaktu s lidmi a jste v určité situaci nebo vidíte něj. film, tak něco tam je, něco začne existovat. Snažte se pochopit, jaká to je idea, čili duch, který se snaží skrze toho člověka, či skrze tento film, skrze něj. knihu projevit svoje bytí? A podle toho se rozhodnete, jestli s takovýmto člověkem chcete udržovat partnerství. To je právě ten problém většiny lidí, že udržují partnerství s někým podle toho, jak jim to vyhovuje z toho zevního hlediska. Čili jestliže ten partner dostatečně zaopatří mé tělo (moji hmotu), tak je pro mě přínosný. Ale to, že utrpí vaše duše, to už vás nezajímá. To je pak duševní a duchovní sebevražda. Takže máte si volit takové partnerství, které bude ve prospěch vaší duše a vašemu Duchu. I kdybyste hmotně museli trošičku strádat.

4. Emoční Vůle:

Když do duše (mysli) vstoupí určitá Vůle (bytí), automaticky začne zase docházet k emočnímu prožívání této Vůle – bytí. V astrologii emoční Vůle souvisí se znamením Raka. Vezměte si příklad zase s kinem: když jsem se bavili o emoční Moudrosti, tak jsem říkali, že něj. tvůrce napíše scénář a snaží se skrze ten film vyjádřit nějakou moudrost. A když sledujete ty dialogy, tak na základě té moudrosti máte určité pocity. Jestliže uvidíte nějaký film, kde autor (tvůrce) toho filmu se vám bude snažit v tomto filmu sdělit, že v životě budete šťastni, když budete mít dobré auto, špičkové oblečení, tak si řeknete, že je to debil a budete mít z toho divný pocit, ne? Takže budete emočně reagovat na moudrost, která v tom filmu je. A tady se bavíme o emoční Vůli, takže když se budeme dívat na něj. film, a když tento film bude namluven v cizím jazyce, takže nebudeme rozumět, co si herci říkají, přesto v nás budou vznikat emoce již na základě toho, co v tomto filmu existuje – lidské tváře, určitá krajina, různé situace. To je jasné, protože vy už emočně budete reagovat na určité bytí, na existenci něčeho. Ani nemusíte z toho cítit Lásku, nemusíte v tom spatřovat něj. Moudrost, protože je to namluveno třeba v arabštině, takže nevíte, o čem to je, ale už **budete reagovat na určité situace už jenom tím, že existují. To je emoční Vůle. Že reagujete emočně na samotné bytí.** Takže vidíme, že již pouze to, že něco existuje, to znamená, že se projevuje něčí vůle, má schopnost vyvolávat emoční reakci. Když Bůh (Duch) vyzařuje svou Vůli, to znamená své bytí, které vstupuje do duše (mysli), duše začne prožívat emoce. Když duše vidí (chápe) krásu tohoto bytí, začne prožívat nádherné emoce, které v ní vyvolávají touhu splynout se zdrojem této Vůle (tohoto bytí), to znamená s Duchem

(s Bohem). Pokud však Vůle, která vstupuje do duše, se duši nelíbí, nebo Ji nechápe, vznikají v duši nepříjemné emoce, které nutí duši tuto Vůli (bytí) od sebe odvrhnout. Takže zde můžeme říci to samé jako u duševní Moudrosti: Čistá duše reaguje na Vůli (bytí) Boha blaženými pocity, nečistá duše reaguje na Vůli (bytí) z Boha nepříjemnými pocity, které ji nutí tuto Vůli (bytí) od sebe odvrhnout. Podle toho, jaká Vůle – vůle (bytí) v duši vyvolává příjemné pocity, podle toho lze určit, k jakému Duchu (duchu) duše tíhne. Někdo zažívá blaženost už jenom tím, že se ocitne v situaci, že je v hospodě. A už má blaho. A čím silněji duše (mysl) ve svých emocích prožívá určitou Vůli (vůli) – bytí, tím rychleji splyne s Duchem (duchem), který tuto Vůli (vůli) v bytí vyznačuje. To znamená, že tím rychleji se duše sama tímto Duchem (duchem) stane. Ať je to tento Duch pozitivní, nebo duch negativní.

A je zde důležitá jedna věc: Ani netušíme, jak nás to v našich praktických životech ovlivňuje. Znovu si připomeňme, co bylo řečeno ve 4.semináři, když jsme probírali živel vody. Říkali jsme si, že jedna z důležitých funkcí živlu vody je to, že naše emoce slouží jako uchovavatel našich zkušeností z minulosti. Takže v této souvislosti znovu platí, že když do duše vstoupí nějaká Vůle (bytí), jinými slovy, když se člověk setká s nějakým jiným člověkem, nebo když se ocitne v nějaké situaci, ať je jakákoliv, velký vliv na emoční prožívání má to, že si člověk někde v nitru (uvnitř sebe) v emoční paměti vybavuje (většinou nevědomky) podobné osoby nebo situace, které zažil někdy v minulosti a třeba i v minulých životech. To je přesně to, že se setkáte s něj. člověkem, ani ho neznáte, on ještě ani nepromluvil a už máte divný pocit. Vy jste začali brát v potaz existenci někoho (něčeho) a už máte divné pocity, protože tato tvář, vy jste ji mohli vidět někdy v dřívějším životě a mohli jste s touto tváří nebo s člověkem, který mu byl podobný, zažít něco nepříjemného a vy si nepamatujete, čím jste byli v minulých životech, ale vaše emoční paměť to nese v sobě pořád. Anebo se můžete blížit k nějaké křižovatce a teď máte nepříjemný pocit, protože někdy podobnou situaci jste už zažívali a vy jste si už prožili, že jste se blížili k podobné křižovatce a že tam došlo k nehodě. Anebo to znáte velice dobře, někdy zazvoní doma telefon a vy se dozvíte nějakou příšernou zprávu a pak každé další zazvonění automaticky ve vás vyvolává tuto situaci. To je přesně ono. Pokud mu nějaký současný člověk a současná situace připomíná něco nepříjemného z minulosti, v duši vznikají nepříjemné emoce. Pokud mu nějaký současný člověk či situace připomíná něco příjemného z minulosti, v duši vznikají příjemné emoce. Takže závěrem můžeme říci, že duše, aby splynula se zdrojem veškerého bytí-Vůle s Bohem, musí silně emočně prožívat Vůli (bytí), které k ní od Boha (Ducha) přichází. Duše (mysl), která emočně nereaguje nebo má špatné pocity z Vůle (bytí) božského Duchu, se nemůže dostat k Bohu, nýbrž se dostává k nějakému negativnímu duchu.

Tím jsem vysvětlil druhou čtveřici, která je týká Moudrosti a třetí čtveřici, která se týká Vůle a příště se budu zabývat posloupností ve zvěrokruhu a doufám, že nyní už všichni víte, že Beran je duchovní Vůle, Býk je zemská

Láska, Blíženci jsou duševní Moudrost, Rak je emoční Vůle atd., takže příště bych chtěl ukázat, proč se ve zvěrokruhu nachází toto pořadí a co znamení posloupnost těchto znamení a proč jsou v tomto pořadí, v jakém jsou a jaká je v tom duchovní Moudrost. Ono nestačí, že vám někdo v astrologii řekne, že 1. znamení je Beran, druhé je Býk, ale už vám nevysvětlí proč to tak je a příště si ukážeme, jak se toto pořadí vytvořilo a jaký to má duchovní význam.
